

Zuid-Afrika: Kololo Game Reserve

Vanuit je chalet luisteren naar het brullen van de leeuw

Het is donker als ik aankom in Kololo. De nacht is zwart, er zijn nauwelijks contouren te ontdekken. Maar op de een of andere manier voel je dat je in Afrika bent. Of zijn het de geluiden die vanuit de verte op me afkomen? Ik leg mijn reisspullen in mijn bushchalet, dat comfortabel is ingericht met sfeervolle elementen in roestbruin en zacht geel, helemaal in de sfeer van de omgeving. Dan een frisse douche achter een bamboegordijn. Het is voor de rest stil op het park, alleen de geluiden van buiten zijn tot in het chalet te horen. Ik neem een glaasje en sluipt voorzichtig naar de veranda. Ik wil met mijn gesloft het geluid van de bush niet doorbreken. In de verte hoor ik het gebrul van mannetjesleeuwen en nog een mix van allerlei andere geluiden die ik verder niet kan thuisbrengen.

's Morgens sta ik vroeg op. Ik wil zo veel mogelijk van de dag genieten. De warme, gele zon strijkt over mijn chalet. Het lijkt wel of ik Afrika voor mij alleen hier op een presenteerblad krijg voorgeschoteld. Er zijn weliswaar nog meer chalets in het park van Kololo Game Reserve, maar deze liggen ver van mij vandaan en buiten mijn gezichtsveld.

In gepaste kledij, zachte groene kakikleuren werd me aangeraden, wandel ik over het terrein en in het mulle, bruine zand laat iedere voetstap mijn sporen na. De zon voelt heerlijk. Dan ineens hoor ik geritsel. Een Kololo, een soort springbok flitst opzij. Hij of zij, dat kan ik zo snel niet vaststellen, is niet alleen. Want in een mum van tijd raast er een hele kudde voorbij. Het stampen van de poten in de grond gebeurt bijna ritmisch.